

מסכת אבות

עם גdotsoli הדורות

מִסְכָּה אַבָּוֹת עַמְגָדְלֵי הַדּוֹרוֹת

עשרים וחמשה סיפוריים על גדולי ומארוי הדורות
שזורים סביב משניות מסכת אבות

חלק א'

מאת הרב אברהם אוחיון

ציורים: אבישי חן

עריכת לשון: הרב שאול עובדיה פתיה

תוכן עניינים

פרק א' משנה א'	10
פרק א' משנה א'	12
פרק א' משנה ה'	14
פרק א' משנה י"ד	16
פרק א' משנה ט"ו	18
פרק א' משנה י"ז	20
פרק ב' משנה ד'	22
פרק ב' משנה ה'	24
פרק ב' משנה ז'	26
פרק ב' משנה י"ג	28
פרק ב' משנה ט"ו	30
פרק ב' משנה ט"ז	32
פרק ג' משנה ו'	34
פרק ג' משנה י"ג	36
פרק ג' משנה י"ז	38
פרק ג' משנה י"ז	40
פרק ד' משנה ג'	42
פרק ד' משנה י"א	44
פרק ד' משנה כ'	46
פרק ה' משנה כ"ב	48
פרק ו' משנה א'	50
פרק ו' משנה א'	52
פרק ו' משנה א'	54
פרק ו' משנה א'	56
פרק ו' משנה ז'	58

עריכת לשון:
הרבי שאול עובדיה פתיה

ניקוד והגותות:
יהודית היישרמן

הגהות לשון וניקוד:
הרבי מאיר ארלנגר

ציורים:
האומן אבישי חן

עיצוב עטוף וגריד:
מ. פלקסר

ניהול גרפי:
아버ם אוחיון

©
כל הזכויות שמורות

להוצאה יפה נוף. פזון
1599-581-581

נדפס בישראל נסן תשע"ו
אין להעתיק או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו
בשום צורה ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
 לרבות צילום והקלטה לאו אישור בכתב מהמו"ל
Printed in Israel

כל מי שמעוניין לזכות את הרבים בסיפוריו האיש
בכל תחום שהוא, אשם להיות שותה...

לחזמנת כל ספרי
הרבי אברהם אוחיון
ולמשלוחים
בכל רחבי הארץ:

050-4164-500

קדמה להורים

וכאן המקום להזות לעוסקים במלאה, העומדים לימי נמיינִי במים רבים. ראשית אשר ברכות תודה והערכה לעורך החשוב הרה"ג **שאול עובדיה פתיה**, על ערכית הלשון המקצועית בחן מיוחד ועל סיומו בכל שלבי יצירות הספר. כן אודה למגיה הלשון והניקוד המקצועי הרב **מאיר ארלנגר**. חופניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיה הגב' **יהודית הירשמן**. תודה מיוחדת מקרוב לב נתונה לדידי היקר והחביב ונוגה לו סביב, הציר האמן **אביישי חן**. אודה בזאת לארכיפיקאית והמעצבת ידי אומן הגב' **מירי פלקסר** על עיצוב העטיפה, הגיד ועימוד הספר. ואחרית דבר אודה לננות בית' היקра והמסורת **נעמה תחיה**, העומדת לצדי, תומכת ומסייעת בכל מלאכת הקודש, נוטלת על כתפיה את על הבית וגידול הילדים בתבונה ובבדעת רחבה. זכנו ה' לראות נחת מכל עמלנו, אכן.

מיסכת
אבות
עמלה עלייה

זה היא הדרך הטובה ביותר ללמידה ולהדDIR ערכיים ומידות טובות. כאשר הלימוד אינו נשאר בבחינת תיאוריה גרידא, אלא הופך לאלאטר, במוחש ממש, מול הילד, למעשה יש לו פנים וצורה, דמיות נושאות ומדברות.

לא נרחיב את הדיעה על הציורים המרהיבים, המתלוים בספרים ולמשניות. כל משנה וסיפור זוכים בספר זה, ליווי ידו האמנותית של המאייר הוותיקABIISHI חן, ליווי בדמות איורים משובב עין ונפש.

כמובן, לאחר הקראיה המשותפת, של המשניות ומעשיהם של גולי הדורות, קצראה הדורך לקיש ממנה, אל החיצים עצם. ואת זאת יכול ההורה להשלים בעצמו. ניתן לשוחח עם הילד על המשנה והסיפור, ועל המסר הנלמד, ולהסביר את המשקנות הנכונות, ברוח טובה ונעימה.

"מיסכת אבות עם גולי הדורות", פותחת בפניכם צוהר לעולם קסום, עולם של חינוך לערבים, ברוח מסורת ישראל, עולם של גידול ילדים ורכים, בצילומים של אילנות מבורכים ובאים בימים...

את הילדים הרכים ובני הנוער, למידות טובות ולנימוסים מעולים.

הספר שלפניכם, "מיסכת אבות עם גולי הדורות", הינו ספר יהודי, המציג לראשונה חפיפה מעניינת, בין משניות ממסכת אבות, לבין מעשיהם של גולי הדורות.

ב"מיסכת אבות עם גולי הדורות", נушתה UBODAH מקיפה וכוללת, הן בתחום בחירת המשניות והן בתחום התאמת הספרים. בספר זה ברנו חלק מן המשניות, בכמות העשויה להיקלט גם במקרים של בני השכבה הצעירה ביותר שבין ילדיינו. וכלל משנה ואמרה חז"ל, שנמצאה מתאימה, צירפנו מעשה נפלא, שארע עם אחד מגולי ישראל. כמובן שהמעשים נבחרו בקפידה, לפי התאמתם למשניות המסכת.

נתאר נא לעצמנו משנה המדבר בעניין לימוד כף זכות על הזולת, כאשר לצידה מופיע מעשה נפלא המתאר את אחד מגולי הדורות מלמד זכות על רעהו. הלא זו היא ממש "הלכה מעשה".

מסכת אבות, כשמה כן היא, מוביילה אותנו בדרכי אבותינו. דרך תורה ויראה, מוסר והנהגות טובות ונעלות. משניות מסכת אבות, כמוון כסולם ערכיים נכוון, המלמדנו את הדרך להתמודד ולהצליח בחיננו, בבחינת "דרך ארץ קדמה לתורה".

בימינו, הוראת המוסר הפכה קשה פי כמה. אף אחד אינו אוהב ממש לשמע מוסר, ובפרט בשעת מעשה, כאשר מקבל התוכחת מוצאת עצמו מותגן, היכולת לקבל הופכת מוגבלת במיוחד. העצה הייעוצה היא, איפוא, לפתח את תוכנות הנפש של ילדיינו - לא בשעת מעשה. הטוב ביותר הוא, לשבת אותם בשעת רוגע ושלווה, ולהנחי להם הנהגות טובות ומידות נאצלות.

ובצד עושים זאת? לרוב בעוזרת שיחת נעימה, סיפור מортק, مثل נחמד ומעניין. וכן, הספר שאותם אוחזים בידיכם,ណוד בדיק למטרה זו. מסכת אבות, כאשר היא מלאה בספרים נפלאים מגולי הדורות, שצדדו לאוון של המשניות, היא הכל מועיל ביותר - לחנן באמצעות

"הָיו קָרְטָמִים בְּקִין"

(פרק א' משלנה א')

"מה הפרטים?!"

משמעותה הבאה יירע, פֶּאֲשֶׁר דְּבִי אֶחָד כְּבָפִי הַדָּין בְּאֶרְצֵה הַחֲלִיטוֹ לְשָׁלֹחُ אֶל קָרְבָּעָדִיה יְזָקֵף, אֲשֶׁר שְׁבָקֵשָׁה הַתְּרָנְגִּילָה נְשָׂאָן. הַאֲשֶׁר טָעָנָה כִּי הִיא גְּרוּשָׁה, אֲוֹלָם מִהְבָּעֵת פָּנָיה נְגַר תְּהִיתִי הִיא אַינְהָה דָּבָרָת אַמּוֹת...".

פֶּאֲמֹור, גְּדַבְּרוּ הַדְּגָנִים בְּגִינְעָם וְהַחֲלִיטוֹ לְשָׁלֹחُ אֶת הַאֲשֶׁר אֶל קָרְבָּעָד יְזָקֵף, עַל מִנְתָּה שְׁבָקֵשׁ אֶת הַעֲנוֹן. בְּתוֹךְ הַתְּקִיק הַמְּצֻוּן צִוָּנוּ אֶת חַשְׁדָם...

הַאֲשֶׁר הַתִּצְבָּה לְפָנֵי קָרְבָּעָד, וְבָקֵשָׁה שִׁיתְרֵר לְהַלְּחָשָׁא. אֲךָ פֶּאֲשֶׁר הַתְּבִזְבִּין קָרְבָּעָד בְּתִיק וְהַבְּחִין בְּאוֹזְרָה, עַלְהָ רְעִין מִיחָמֵס בְּרַאֲשׁוֹן.

הָאָבָקֵשׁ מִן הַאֲשֶׁר לְהַגִּיעַ לְמִיחָרָת, בְּשָׁעָה עַשֶּׂר בְּפֶקַר, וּפְטַר אֶתְהָ לְשָׁלוֹם. לְאַחֲרֵי מִפְּנֵן גְּנַעַשׂ אֶל מִזְכֵּר בֵּית הַדָּין וְאָמַר לוֹ: "מַכְרֵר תְּבֹא הַאֲשֶׁר אֶל בֵּית הַדָּין. הִיא אַמְּכוֹרָה לְהַכְּנִיס בְּשָׁעָה עַשֶּׂר בְּפֶקַר, אַנְלָם עַלְכָּךְ לְעַכְבָּ אֶתְהָ וְלֹא לְהַכְּנִיס אֶתְהָ אַלְיָ, עַד סְוִיף הַיּוֹם! מִזְאָ אַמְּחָלָאות שְׂנוּת וּקְלָנוֹת, וּבְלִבְדֵּךְ שְׁתַּעֲמֹד בְּמִשְׁקָה זוֹ!"

וְאַכְנוּ, לְמִיחָרָת הַיּוֹם הַגִּיעָה הַאֲשֶׁר לְבֵית הַדָּין, וּמִזְאָה מוֹלֵה מִזְכֵּר אֶתְהָ וּמִתְּסִיר רַגְשָׁה. בְּתִחְלָה הַכְּנִיסוּ בְּנֵי זֶוּגָּהָמִים לְפָנָה, לְאַמְרֵר מִפְּנֵן חִנּוּן הַפּוֹנֵר פִּי יִשְׁבַּלְבָּל בְּיוֹנָן וְכִי הִיא זָנָקָנָת לְשָׁעָה אַחֲת עַשְׂרָה...

וְכֵה, הַמִּתְיָנָה הַאֲשֶׁר שָׁעָה וְעוֹד שָׁעָה, וְעוֹד שָׁעָה וְעוֹד שָׁעָה, כְּשַׁעַצְבָּה הַזְּלָכִים וּגְנַעַשִּׁים... בְּשָׁעָה שְׁלָשׁ וְחִצִּי אֶחָר הַצְּהָרִים, פֶּאֲשֶׁר קִיְתָה עַל סְפִּי הַתְּפִרְצָה, גְּרָאָתָה קְמוֹתָן שֶׁל קָרְבָּעָד יְזָקֵף עַל פָּתָח אָוָלָם הַדְּגָנִים.

קָרְבָּעָד הַבִּיט בְּאֲשֶׁר וְעַשָּׂה אֶת עַצְמוֹ כְּמַתְּפִלָּא. "מָה?! עַדְין לֹא הַכְּנִיסוּ אֶתְהָ?!" הַתְּרִיעָם, "מָה אָה, אַנְיִי אַפְּטַר אֶת הַמִּזְבְּחָר! כֵּל הַאֲתָרִאים פָּאַן יְעַנְשָׂנוּ!"

הַאֲשֶׁר חָשָׁה כִּי קָרְבָּעָד לְצָדָה וְהַחְלָה לְשָׁפֵךְ אֶת זַעַמָּה, וְקָרְבָּעָד נִגְלָל אֶת הַזְּדַפְנִינָות וְשָׁאל: "אֲכָרִי נָא לִי, מָה הַפְּרִטִים שְׁלָה, וְשָׁלַב עַלְלָה..."

מִתְּזֹעַק לְחַץ וּבְלִבְגָּל מִסְרָה הַאֲשֶׁר אֶת פְּרַטְיוֹ שֶׁל בְּעַלְהָ, וְאוֹ שָׁנָה קָרְבָּעָד אֶת טַעַמוֹ וְהַשִּׁיחָה בָּה: "אִם קָהָ אָנָּתָנְשׂוֹאָה! מַדְעַע אַתְּ אַזְמָרָת שְׁאַת גְּרוּשָׁה?!"

הַאֲשֶׁר קָפָא עַל מִזְקָנָה בְּאֵימָה. הִיא הַבִּינָה כִּי נִפְלָה בְּפֶחֶשׁ שְׁפָטָמוֹ לְהַקָּרְבָּה, וְהַזְּדַתָּה בְּשָׁפֵה רְפָה בְּמִזְמָתָה...

כַּאֲשֶׁר הַצְּלִיחָה הַדְּגָנִים, בְּמִתְיָנָהָם, לְהַצִּיל אֶת הַאֲשֶׁר מְאֹסֵר חַמּוֹת.